دیه ی قتل شبه عمد مانند دیه ی قتل عمد، مغلظه بوده و فاعل آن کشته نمی شود؛ و سبب آن وسوسه ی شیطان در بین مردم می باشد که در نتیجه ی آن بدون کینه و دشمنی و حمل سلاح، خونهایی ریخته می شود که در آنها قاتل و نوع قتل مشخص نیست.

از عبدالله بن عمرو رضی الله عنهما روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «عَقْلُ شِبْهِ الْعَمْدِ مُغَلَّظٌ مِثْلُ عَقْلِ الْعَمْدِ، وَلَا يُقْتَلُ صَاحِبُهُ، وَذَلِكَ أَنْ يَنْزُوَ الشَّيْطَانُ بَيْنَ النَّاسِ، فَتَكُونُ دِمَاءٌ فِي عِمِّيَّا فِي غَيْرِ ضَغِينَةٍ، وَلَا حَمْلِ سِلَاحٍ»: «دیه ی قتل شبه عمد مانند دیه ی قتل عمد، مغلظه بوده و فاعل آن کشته نمی شود؛ و سبب آن وسوسه ی شیطان در بین مردم می باشد که در نتیجه ی آن بدون کینه و دشمنی و حمل سلاح، خونهایی ریخته می شود که در آنها قاتل و نوع قتل مشخص نیست».

[حسن است] [به روایت ابوداوود - به روایت احمد]

این حدیث بیانگر مغلظه بودن دیه ی قتل شبه عمد مانند قتل عمد می باشد. قتل شبه عمد عبارت است از وجود قصد ضربه با چیزی که غالبا منجر به فوت نمی شود مانند عصا، اما باعث کشته شدن دیگری می شود. و دیه ی مغلظه عبارت است از سی شتر که چهار سالگی را تمام کرده باشند و وارد پنج سالگی شدند و سی شتر که سه سالگی را تمام کرده و وارد چهارسالگی شده اند و چهل شتر باردار؛ غالبا قتل شبه عمد بدون کینه و دشمنی و حمل سلاح اتفاق می افتد؛ و سبب آن وسوسه های شیطان است که مردم را با مزاح و شوخی یا بازی به جان هم می اندازد و باعث زد و خورد و قتل ناخواسته و خونریزی در بین مردم می شود.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/58215